

ရွှေကုမ္ပဏီ စာရေးချင်သူများသို့

Than Myint Aung

စာရေးချင်သူများ သို့ ၁

စတိုင်သစ် မဂ္ဂဇင်းတွင် "မမေ့နိုင်သော ဝတ္ထုများ" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရေးခဲ့သည် မှာ တစ်နှစ်တိတိ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ ။ ၁၉၇၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ထုတ်မှ ၁၉၉၇ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်အထိ ဖြစ်သည်။ ။ မူလ ရေးစဉ်က ရည်ရွယ်ချက်မှာ မိမိမြတ်နိုးသော ဝတ္ထုလေးများ အကြောင်း ပြောပြရန်သာဖြစ်ပါ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် အယ်ဒီတာချုပ် ကိုအောင်စိုးသူ၏ ဆန္ဒအရ နိုင်ငံတကာဝတ္ထုများ (အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော ဝတ္ထုများ) ကိုချည်း တင်ပြခဲ့ရာမှ အချို့ဝတ္ထုများတွင် မူရင်းကို ဖတ်ကြည့်စေချင်သော စေတနာများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် မူရင်းစာမူများ အလိုရှိလျှင် မှာ ယူနိုင်ကြောင်း ကြေညာခဲ့ရာ မြို့နယ်အရပ်ရပ်မှ တောင်းခံလာကြသည် ကို ဝမ်းသာစွာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ။

ထိုသို့ စာရေးတောင်းခံကြရာ၌ တူညီသောအချက်မှာ နယ်တွင် အင်္ဂလိပ်လို ရေးထားသော စာအုပ်စာတမ်း ရှားပါးကြောင်းဖြစ်သည်။ ။ အင်္ဂလိပ်လို ရေးထားသော စာအုပ်များမှာ ရန်ကုန်တွင် လည်း ပေါများလှသည် မဟုတ်ပါ။ ရှိလျှင်လည်း ဈေးကြီးပါသည်။ ။ သို့သော် မူရင်းနိုင်ငံများ၌ ရောင်းချသော ဈေးနှုန်းကို မြန်မာငွေဖြင့် ညီမျှခြင်း ချလိုက်သောအခါ မြန်မာနိုင်ငံမှာ သာ စာအုပ်ဈေးကြီးနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ။ စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်အောင် ရင်းနှီးရသောပစ္စည်းများ ဈေးကြီး၍ ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် စာအုပ်များကိုသာ ဈေး

ကြီးသည် ဆိုပြီး မဝယ်ကြဘဲ ခေတ်ပေါ်အဝတ်အစား အသုံး အဆောင်များကိုကား နှမြောတွန့်တိုခြင်းမရှိဘဲ ဝယ်ယူနေကြခြင်းကို ကြည့်လျှင် စာအုပ် မဝယ်နိုင် သည့် အတွက် ခွင့်လွှတ်ချင်စရာ မရှိဟု ဆိုချင်ပါသည်။ (ပကာသနသမားကိုသာ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

မည်သို့ဖြစ်စေ ကျွန်မအနေနှင့် မူ အကျိုးပေး မဆိုးလှဟု ဆိုရပါမည် ။ ဆရာသမားကောင်း အပေါင်းအသင်းကောင်းတို့ ၏ ကျေးဇူးဖြင့် ရှား ပါးစာအုပ်များ ရလေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ငွေပို ငွေလျှံ (စား၍ ပို လာသမျှကို ဆိုလိုပါ၏။) ရှိလာတိုင်း စာအုပ်အဟောင်းတန်း၊ အသစ်တန်းသို့ပြေးပြီး ဝမ်းသာအားရ ဝယ်ယူစုဆောင်းခဲ့ခြင်းများ လည်း ရှိခဲ့သဖြင့် ဖတ်စရာ မရှားလှဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါ သည်။ ဤအခါ ကျွန်မလောက် မရရှိကြသော ဝါသနာရှင်များကို ဝေမျှချင်သော စေတနာပေါ်လာပါ သည်။ ထို့ကြောင့် စာမူများကို မိတ္တူကူးပြီး ပေးပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ အလှူဒါန အမျိုးမျိုးရှိသည့် အနက် စာပေလှူခြင်းကို ‘စာပေဒါန’ဟု အမည်တပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤဒါနဖြစ်မြောက်အောင် တောင်းခံကြသော စာဖတ်သူများကိုလည်းကောင်း၊ စာများ လက်ခံရရှိသမျှ တစ်ဆင့် ကမ်းပေးသော စတိုင်သစ် မဂ္ဂဇင်းကိုလည်းကောင်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။ ။

ယခုအခါ ဝတ္ထုများ အကြောင်း တစ်နှစ်တိုင်တိုင် ပြောပြီးဖြစ်သဖြင့် ဆောင်းပါးများ အကြောင်း ပြောရန် စိတ်ကူးပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ။ ဆောင်းပါးဆိုရာ၌ အခြားအကြောင်းအရာ မဟုတ်ဘဲ စာရေးခြင်းအကြောင်းများ သာ ရေးထားသည့် ဆောင်းပါးများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤဆောင်းပါးကို တင်ပြ ရန်အတွက်လည်း ကျွန်မတွင် စုပြီး ဆောင်းပြီးသားများ အဆင်သင့်ရှိခဲ့သည်။ ။ အချို့ဆောင်းပါးများကို မဂ္ဂဇင်းအချို့၌ တင်ပြခဲ့ဖူးသည်။ ။ ထိုဆောင်းပါးများမှာ THE WRITER ဆို

သော စာပေမဂ္ဂဇင်းမှ စာရေးချင်သူများ အတွက် ရေးထားသော လမ်းညွှန်အကြံပေး ဆောင်းပါးများ ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်သူ များ အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ အတိုင်းအတာအထိ အကျိုးရှိမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ် မူရင်းမိတ္တူများ ပေးပို့ခဲ့ခြင်းကြောင့် မြန်မာဘာသာပြန် စာမူနှင့် တိုက်ကြည့် ကြသူများက ဘာသာပြန်အတတ်ပညာရရှိ၍ ဝမ်းသာကြောင်းလည်း ရေးခဲ့ကြသည်။ ဘာသာပြန် အတတ်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ လည်း ကျွန်မသည် ဆရာသမားများ နှင့် အပေါင်းအသင်းများ ၏ ကျေးဇူး ကြောင့် ဘာသာပြန်သမားဖြစ်လာရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလိုပါသည်။ အထောက်အကူ လှအောင်၏ စကားကို ငှားပြီးသုံးရလျှင် အကြောင်းကြောင်းသော အကြောင်းကြောင်းတို့ ကြောင့် ဘာသာပြန်သမား ဖြစ်လာရခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဘာသာပြန်သမား ဖြစ်လာရသည် ကို ကျွန်မ ကျေနပ်ပါသည်။ ထိုပညာဖြင့်ပင် စာဖတ်သူများအား အကျိုးရှိမည်ထင်သော စာများကို တင်ပြသွားချင်ပါသည်။ မှာ ယူသော အင်္ဂလိပ် မူရင်းများကိုလည်း လှူသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိအဘော်၊ မိမိစကား လုံးဝမပါဘဲ မူရင်းစာရေးသူ၏ အယူအဆများကို မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်နှင့် လိုက်ဖက်သော အကြောင်းအရာများကို ရွေးချယ်ပြီး တင်ပြသွားရန် တွေးတောထားပါသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စာဖတ်သူများ ထံမှ အကြံဉာဏ်များ ကိုလည်း စောင့်မျှော်နေမည်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလအတွက် တင်ပြမည့် ဆောင်းပါးမှာ "ဇာတ်ကောင်သစ် ဖန်တီးခြင်း" ဖြစ်၏။

ဇာတ်ကောင်သစ် ဖန်တီးခြင်း

လွန်ခဲ့သည့် နွေဦးက တပည့်တစ်ဦးထံမှ စာတစ်စောင် ရရှိသည်။ သူက ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးနေဆဲ ဖြစ်ပြီး ဆက်ရေးရန် ခက်ခဲနေကြောင်းဆိုသည်။ ကျွန်မသည် ပို့စကတ်တစ်စောင်ယူကာ အောက်ပါ အတိုင်း ရေးလိုက်၏။

‘ချစ်သော အဲလစ်ဇဘက်

အားလုံးမေ့ပစ်လိုက်။ စာဖတ်သူတွေ မတွေ့ဖူးသေးတဲ့ ဇာတ်ကောင်တစ်ခုကို ဖန်တီးလိုက်ပါ ...

အောင်မြင်သော ဝတ္ထုရေးသမား ဖြစ်လာရန်အတွက် အရေးကြီးသောအချက်မှာ စာဖတ်သူများ မတွေ့ဖူးသေးသော ဇာတ်ကောင်သစ်ကို ဖန်တီးရန်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်သည် ဝတ္ထု၏ လျှို့ဝှက်ထားသော အသည်းနှလုံးပင်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ စွဲလမ်းခဲ့သော ဝတ္ထုများကို ပြန်ပြောင်းတွေးကြည့်လျှင် ထိုဝတ္ထုများ သည် မိမိတို့ မကြုံဖူးသေးသော လူများ၊ နေရာများ နှင့် မိတ်ဆက်ပေးထားကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အသက် ၉၃ နှစ်အရွယ်ကျမှ မြေးဖြစ်သူနှင့် တက္ကသိုလ်အတူတက်သော လူကြီးအကြောင်း ရေးထားသည့် ဝတ္ထုကို ယခုအထိ မမေ့နိုင်ခြင်းမှာ ထူးခြား၍ ဖြစ်၏။ စာရေးဆရာများ သည် ဇာတ်ကောင်ကို ဖန်တီးရာ၌ လူ့အလွှာတစ်ခုမှ လူသားတစ်ဦးကို ဖန်တီးရုံမျှနှင့် မပြီးပေ။ ထိုလူသား သည် ထူးခြားနေရန် လို၏။ ထူးခြားသည် ဆိုရာတွင် အလွန်ထင်ရှားသူ (သို့မဟုတ်) အလွန်ညံ့ဖျင်းသူ၊ ရှုံးနိမ့်သူများကြားမှ အောင်နိုင်သူ၊ အောင်နိုင်သူများကြားမှ ရှုံးနိမ့်သူ၊ လေ့လာသူများကြားမှ

ပါဝင် လှုပ်ရှားသူ၊ ပါဝင်လှုပ်ရှားသူများကြားမှ လေ့လာသူ စသည် ဖြင့် ချယ်ရီသီးများ ထည့်ထားသော ပန်းကန်ထဲတွင် သံပရာသီးတစ်လုံး ထည့်ထားသကဲ့သို့ ထင်းထင်းကြီး ပေါ်လွင်နေစေသင့်လေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုရေးသမားများ အတွက် ပထမဆုံး လိုက်နာရမည့် ဥပဒေတစ်ခုမှာ ‘အများ နှင့် မတူသော လူတစ်ယောက်အကြောင်းကို ရေးပါ’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။ မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့သော ဝတ္ထုများကိုကြည့်ပါက ဝတ္ထုပါ အချက်အလက်များ ထူးခြားသည် ထက် ဝတ္ထုပါ ဇာတ်ကောင်များကို မမေ့နိုင်ခြင်းဖြစ်နေကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။ ။

သို့ဖြစ်စေကာမူ ယခုပြောခဲ့သော အချက်သည် ဝတ္ထုကို ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းသာ ဖြစ်စေနိုင်သေး၏။ စင်စစ်ကား ‘မမေ့နိုင်သော ကိစ္စ’ ဆိုသည် မှ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကိစ္စဟူသော အဓိပ္ပာယ်မဟုတ်ချေ။ စာအုပ်ဝေဖန်ခန်းတစ်ခုတွင် ဖတ်ခဲ့ရသော အချက်တစ်ခုကို သတိရမိ၏။ ။ ၎င်းမှာ ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် လူငယ်တစ်ယောက်သည် တားမြစ်ထားသော ရေကူးကန်ထဲတွင် ရေကူးမိသဖြင့် နားလေးသွားသော အကြောင်း ဖြစ်၏။ ဤဝတ္ထုက စာဖတ်သူများ မကြုံဖူးသောဇာတ်ကောင်ကို ပေးရုံမက ထိုဇာတ်ကောင် သည် အကြောင်းအရာ အသစ်တစ်ခုကို လည်း သင်ပြနိုင်ရမည်ဟူသော အချက်ကို ပြခဲ့လေသည်။ ။ ထိုစာအုပ်ကို ဝယ်ဖတ်ပြီး သိမ်းဆည်းထားချင်လောက်အောင်ဖြစ်စေသော အကြောင်းကား ‘ကျွန်ုပ်တို့ သည် မိဘများ စကားကို နားမထောင်တတ်ကြသကဲ့သို့၊ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ သားသမီးများကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ စကားကို မကြားဟန်ပြုတတ်ကြသည်’ ဟူသော ဝေဖန်သူ၏ ထင်မြင်ချက်ပင် ဖြစ်၏။ ယခုဇာတ်ကောင် သည် တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးသော ဇာတ်ကောင်ဖြစ်ရုံမက မိမိ မတွေ့ဖူးသော အမှန်တရားကိုလည်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့ပေသည်။ ။

ဤတွင် အဲလစ်ဇဘက်ဆိုသော တပည့်မတစ်ဦးအကြောင်း ပြန်၍ သတိရမိ၏။ အဲလစ်ဇဘက် သည် ဂျူးလူမျိုးတစ်ယောက်နှင့် ချစ်ကြိုက်ပြီး လက်ထပ်လိုက်၏။ ထိုဂျူးလူမျိုးက ကလေးအဖေ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အဲလစ်ဇဘက်နှင့် လက်ထပ်ပြီး ကလေးနှစ်ယောက် ထပ်ရသည်။ အဲလစ်ဇဘက် အကြောင်း ဝတ္ထုရေးဖွဲ့ရသော် မည်ကဲ့သို့ ရေးဖွဲ့ရမည်နည်းဟု မိမိဘာသာတွေးကြည့်၏။ အဲလစ်ဇဘက် ကို စာဖတ်သူများ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသော ဇာတ်ကောင်ဖြစ်အောင် မည်သို့ရေးဖွဲ့ရမည်နည်း။

တစ်ခုသေချာသည် မှာ စာရေးဆရာသည် အဲလစ်ဇဘက်၏ အကြိုက်များ၊ မကြိုက်သော ကိစ္စများ၊ ကြီးပြင်းရပုံများကို ရေးရမည် ဖြစ်၏။ အချို့လည်း ရယ်စရာကောင်းချင်ကောင်းမည်။ ဝမ်းနည်းစရာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ပြီးတော့ သူကြိုက်တာတွေ့လျှင် ဘယ်ပုံပြုမူတတ်သည် ဆိုသော အချက်များကို ဖွဲ့နွဲ့ရပေမည်။ ဥပမာ အံ့ဆွဲထဲထည့်ပြီး ဝှက်ထားတတ်ပုံများ စသည် ဖြင့် မည်သူမျှ မတွေ့ဖူးသေးသော အသေးစိတ် အချက်အလက်များ ဖြင့် ဇာတ်ကောင်၏ စရိုက်ကို တည်ဆောက်ရ လိမ့်မည်။ ထို့ပြင် စာဖတ်သူများ မတွေ့မိသော အမှန်တရားများကိုလည်း အဲလစ်ဇဘက်အား ပြောခိုင်း ရပေလိမ့်မည်။ ဥပမာ ကျွန်ုပ်တို့ သည် သူစိမ်းများ နှင့် လက်ထပ်ကြရကြောင်း၊ အိမ်ထောင်ဘက် အကြောင်း လုံးဝမသိဘဲနှင့် လည်း လက်ထပ်ကြရတတ်ကြောင်း၊ အိမ်ထောင်ဘက်၏ ဘဝကို မျှဝေခံစား ခြင်းလည်း မပြုကြောင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးဆိုသည်မှာ အရူးလွယ်အိတ်နှင့် တူကြောင်း စသည် ဖြင့် ပြောခိုင်းရပေမည်။

မကြာမီက ကျွန်မရေးခဲ့သော ဝတ္ထုများ အကြောင်းလည်း ပြောပြချင်ပါသည်။ ။ ‘ဘဝနယ်ပယ်’ဟု အမည်ပေးထားသည်။ ။ ထိုဝတ္ထုထဲတွင် မိန်းမနှစ်ယောက်အကြောင်း ဖွဲ့နွဲ့ခဲ့ရာ၊ စာဖတ်သူများ ထဲမှ

ထောက်ခံမှုများကို ရခဲ့ပါ၏။ ထိုဝတ္ထုထဲတွင် စာဖတ်သူများ မတွေ့ဖူးသေးသည့် ဖြစ်နေကျမဟုတ်သော အချစ်များ ၊ အမုန်းများ ၊ ကျေးဇူးတရားများ ၊ ပိုင်ဆိုင်မှုများ စသဖြင့် ထည့်ခဲ့ရ၏။ ထို့ပြင် ထိုကဲ့သို့ အခြားသူများ နှင့် မတူသောအချက်များ အပြင် အပိုလုပ်ရသော ကိစ္စရှိသေးသည်။ ။ ဝတ္ထုထဲတွင် ပါသော ဇာတ်ကောင်နှစ်ဦးမှာ မိန်းမနှစ်ယောက် ဖြစ်၏။ အနှစ်လေးဆယ်တိုင် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ငယ်စဉ်က ဘော်ဒါဆောင်မှာ အတူနေခဲ့ကြသည် ။

ကြီးလာသောအခါလည်း တစ်ယောက်မသေခင်အထိ နွေရာသီတိုင်းတွင် အတူနေလေ့ရှိခဲ့သည် ။ ထိုနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ ဟားရစ်ဖြစ်ပြီး၊ ကျန်တစ်ယောက်က ဆာရာဖြစ်သည် ။ ဟားရစ်က တက္ကဆက် အရှေ့ပိုင်းတွင် နေသည် ။ အသက် ၅၅ နှစ်ရှိပြီ။ သူ့တွင် မြစ်မ်းရောင် အိပ်ခန်းရှိသည် ။ မြစ်မ်းရောင် ကကြိုးဆင်သော မြင်းကိုစီးသည် ။ အိမ်ခန်းထောင့်တွင် ရိုင်ဖယ်သေနတ်ထားပြီး လက်ကိုင်အိတ်ထဲတွင် ပွိုင့် ၈၈ သေနတ်ကို အမြဲထည့်ထားသည် ။ သူ့ထက် ၁၅ နှစ်ငယ်သော အမျိုးသားနှင့် တွဲသည် ။ စာဖတ်သူများ သည် ဟားရစ်အား သတ္တိကောင်းသူဆိုပြီး သဘောကျကောင်း ကျမည်။ သို့မဟုတ် တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်သည်ဆိုပြီး မုန်းကောင်းမုန်းမည်။

သို့သော် စာဖတ်သူများ မှတ်မိသွားသူမှာ ဆာရာဖြစ်သည် ။ ဆာရာက တောင်ကာရိုလိုင်းနားမှာ နေသည် ။ နံရံကပ်စက္ကူဆိုင် ဖွင့်သည် ။ သစ်ခွခြံရှိသည် ။ အသက် ၇၀ အရွယ် ချစ်သူရှိသည် ။ စာဖတ်သူ မှတ်မိသွားခြင်းမှာ ဤအချက်များကြောင့် မဟုတ်။ သူ့ခင်ပွန်း ဘဏ်တိုက်သူဌေးက သေတမ်းစာထဲ၌ သူ့အတွက်ပေးခဲ့သော ငွေကို လက်ခံရန် ငြင်းလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည် ။

ဆာရာ၏ ယူဆချက်မှာ အုတ်ဂူထဲမှ နေ၍ အသက်ရှင်နေသော မ
ယားများကို ထောက်ပံ့ခြင်း သည် သေခြင်းကို ငြင်းဆန်ခြင်း၊ ကာမပိုင်
မယားဖြစ်ကြောင်း ပြနေခြင်း ဖြစ်သည် ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဤအချက်သည်
စာဖတ်သူများကို မမေ့အောင် ဖန်တီးခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မသည် ပို့စကတ်တစ်ခု ထပ်ယူကာ ဝတ္ထုရေးနေ
သော တပည့်ထံ အောက်ပါ အတိုင်း ထပ်ရေးလိုက်သည် ။

‘ချစ်သော အဲလစ်ဇဘက် တို့ များ အရင်က မတွေ့ဖူးသေးတဲ့ ဇာ
တ်ကောင်ဟာ တို့ များ အရင်က မသိခဲ့ဖူးသေးတဲ့ ကိစ္စတွေကိုလည်း
သင်ပေးနိုင်မယ်ဆိုတာလည်း မမေ့ပါနဲ့ ။

ချစ်သော ... ရယ်ဘီ’

ရည်ညွှန်းး

THE Writer Nov. 93

စတိုင်သစ်၊ အမှတ် ၅၈၊ ဇန်နဝါရီ။